

Už to nenapravím

Máči

V devět hodin dvacetpět mě opustilo štěstí
ten vlak co jsem jím měl jet na koleji dávno nestál
V devět hodin dvacetpět jako bych dostal pěstí
já za hodinu na náměstí měl jsem stát
ale v jiným městě

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
že staviš se jen na skok, že nechalas mi vrátka
zadní otevřená, zadní otevřená

Já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet
to si tenkrát řekla, že se nechceš vracet
že si unavená, ze mně unavená

ta ta da ta ta da tada ta tadada...

Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho
může za to vinný sklep, že člověk často sleví
já čekala jsem hlavu jako střep s podvědomou touhou
čekala jsem dobu dlouhou víc než dost kolik přesně nevím

Pak jedenásta bila a už to bylo pasé
já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase
láska nerezaví, láska nerezaví

Ten list co jsem ti psala byl dozajista hloupý
byl odměřený moc na vlídný slovo skoupý
už to nenapravím, už to nenapravím